

РЕШЕНИЕ

№ 4237

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3108** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група ОПП - СДВР, чрез главен юрисконсулт М. Д. срещу Решение № 847 от 20.02.2023 г., постановено по нахд № 20221110206333 по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-016699 от 13.08.2021 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на А. Д. Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца, за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се правят оплаквания, че НП е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Поддържа, че не са налице нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение и с него да се потвърди наказателно постановление. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът - А. Д. Ш. - редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, X. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, счита за необходимо да отбележи:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, в подкрепа на което следва да се има предвид:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора.

Първоинстанционният съд е приел, че на 29.07.2019 г., около 09:02 ч. по АМ „Т.“, с посока от [улица]към [населено място] А. Ш. управлявала автомобил „А. А6“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. М. К., с прекратена регистрация по чл.143, ал.15 от ЗДвП на 03.07.2019 г. установено след справка с ОДЧ, поради което МПС не е регистрирано по надлежния ред.

Въз основа на АУАН серия ГА №715689/29.07.2019 г. и постановление от 03.08.2021 г. на прокурор при СРП по пр.пр. № 45086/20 г. на СРП, ДП №23/21г. на 08 РУ-СДВР за прекратяване на наказателното производство, образувано за престъпление по чл.345, ал.2, вр.ал.1 от НК е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че не е безспорно установено, че ползвателят на МПС е знаел, че автомобилът е бил deregистриран, поради което е отменил НП.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационните основания по чл. 348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН за неговата отмяна.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Съгласно чл. 140 от ЗДвП - „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. В разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В конкретния случай, съдът споделя мотивите на СРС, че от доказателствата по делото не може да се установи субективния елемент - в кой момент ответникът по касация е бил уведомен за служебната deregистрация на автомобила, още повече, че автомобилът е бил предоставен единствено за ползване от собственикът му – М. М. К.. От събраните доказателства по делото се установява, че А. Ш. не е собственик на

процесното моторно превозно средство, а го е управлявала, поради което тя няма и задължение да регистрира автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] .

Извършването на нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност по реда на чл. 175, ал. 3, пр. „първо“ от ЗДвП, стига собственикът на моторното превозно средство към момента на проверката да не е изпълнил задължението си за регистриране по реда на Наредба № I-45/24.03.2000г.

При служебно прекратяване на регистрацията в хипотезата на чл.143 ал.15 от ЗДвП собственика на конкретното МПС не знае /не е налице задължение или изискване за уведомяването му/, че неговото МПС е със служебно прекратена регистрация, поради което за него валидна е презумпцията за надлежно регистрирано МПС, каквато безспорно е била налице до дерегистрацията му по служебен път. Същата презумпция е приложима и по отношение на лицата, управляващи чуждо МПС, каквато е и жалбоподателката в първата съдебна инстанция. Ето защо и при липса на доказателства за знание от страна на собственика на МПС, в хипотезата на чл.175 ал.3 от ЗДвП служебно прекратена регистрация на превозно средство не може да се приравни на „превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред“ и като следствие не може да се приеме, че е налице управление на МПС в нарушение на посочената разпоредба.

С оглед на това, изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата по делото.

Доводите на жалбоподателя досежно допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство са обсъдени в решението на районния съд с подробни и задълбочени мотиви, които настоящата инстанция изцяло споделя, поради което не намира за нужно да ги преповтаря.

Поради изложените съображения, районният съд е постановил материално законосъобразен съдебен акт.

Оспореното решение е постановено от законен състав, в съответствие с правораздавателната му компетентност и в рамките на спора с който съдът е сезиран, при липса на пороци обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

При този изход на спора и предвид липсата на заявено искане от ответника – разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, Х. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 847 от 20.02.2023 г., постановено по нахд № 20221110206333 по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.